

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2P/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515203423
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8515203423.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci navrhovateľky O. X., rod. T., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., občianka SR proti odporcovi C. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. X, XXX XX T., občan SR, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. P. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T. zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni takto

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo účastníkov O. X., rod. T. a C. X. uzavretá dňa 25.1.1992 v Hniezdom, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Hniezdne vo zväzku 4, ročník 1992, na strane 153, pod poradovým číslom 1 r o z v á d z a.

II. Mal. P. X., nar. XX.X.XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky O. X., ktorá ju bude zatupovať a spravovať jej majetok.

III. Otec C. X. je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. P. sumou 100 eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Styk otca C. X. s mal. P. sa n e u p r a v u j e.

V. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 8.7.2015 žiadala, aby súd jej manželstvo s odporcom rozviedol, mal. P. zveril do jej výchovy, otca aby zaviazal prispievať na jej výživu sumou 70 eur mesačne, styk nežiadala upraviť.

Návrh odôvodnila tým, že manželstvo uzavreli po dlhoročnej známosti, spočiatku bolo vcelku harmonické. K vážnemu narušeniu manželstva došlo 8.3.2011 kedy ju odporca začal podozrievať z nevery s dcériným priateľom, čo je nezmyslom, odvtedy nežijú v spoločnej domácnosti, manžel sa odsťahoval do domu svojich rodičov, začal sa opíjať, v dedine šíril bludné reči a začal nadávať na verejnosti jej a ich dcéram. Napriek súdnemu rozhodnutiu na maloletú P. výživným neprispieva. Navrhovateľka vylúčila možnosť obnovenia manželského spolužitia.

Súd uznesením č.k. 2P/60/2015-13 zo dňa 9.7.2015 ustanovil mal. dieťaťu kolízneho opatrovníka a to Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovi .

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s rozvodom súhlasí, nesúhlasí s dôvodmi uvedenými navrhovateľkou, poprel aby holdoval alkoholu, keďže pracoval ako šofér z povolania. Súčasne vyjadril ochotu platiť mal. P. výživné ako už bolo súdom určené, pričom zdôraznil, že od apríla je nezamestnaný, nemá žiaden príjem a stanovenú sumu výživného nemôže uhrádzať.

Na pojednávaní navrhovateľka na podanom návrhu trvala uviedla, že pred uzavretím manželstva sa s odporcom poznala dva roky, manželstvo uzatvorila z lásky, bola tehotná. Manželstvo až do roku 2011 bolo vcelku harmonické, aj keď žili v spoločnej domácnosti odporca požíval alkoholické nápoje, dokonca sa podrobil protialkohollickej liečbe, mal stavy, že pil aj týždeň, vtedy sa zdržiaval pri svojich rodičoch. Navrhovateľka ďalej uviedla, že od 7.3.2011 nevedú spoločnú domácnosť, odporca z nej odišiel, pretože ju podozrieval z nevery s priateľom ich dcéry, od tejto doby spolu nežijú, nehospodária, nekomunikujú, stretávajú sa len náhodne v dedine v ktorej obaja bývajú. Navrhovateľka vylúčila možnosť obnovenia manželského spolužitia, priznala, že už rok udržiava mimomanželskú známosť vážnejšieho charakteru. Ako príčinu rozvratu manželstva uviedla odporcov alkoholizmus a jeho nedôvodné podozrenie z nevery s priateľom ich dcéry.

Odporca s návrhom na rozvod súhlasil uviedol, že manželstvo uzatvoril z lásky, podľa neho problémy v manželstve začali, keď za ich dcérou začal chodiť priateľ u nich doma v čase keď bol v práci začala byť druhá krčma. Poprel aby mal problémy s alkoholom, potvrdil, že v marci 2011 opustil spoločnú domácnosť, po tom čo sa domov vrátil skôr manželka ho pustila až po 15 minútach a posteľ našiel rozhádzanú. Vylúčil možnosť obnovenia manželského spolužitia, k manželke sa vrátiť nechce, nemá k nej žiaden citový vzťah.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to : sobášnym listom, rodnými listami detí, správami o prešetrení rodinných pomerov, dokladmi preukazujúcimi príjmy a výdaje účastníkov konania na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili manželstvo v Hniezdom dňa 25.1.1992, toto manželstvo je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Hniezdné vo zväzku 4, ročník 1992 na strane 153, pod poradovým číslom 1. U oboch účastníkov išlo o prvé manželstvo, obaja sú slovenskí štátni občania. Počas trvania manželstva sa im narodili tri deti, z ktorých je jedno maloleté a to P., nar. XX.X.XXXX.

Manželstvo účastníci uzatvorili zhruba po dvoj ročne známosti zo vzájomnej citovej náklonnosti v čase keď navrhovateľka už bola tehotná. Podľa udania oboch účastníkov konania manželstvo bolo relatívne harmonické do roku 2011. V marci 2011 odporca opustil spoločnú domácnosť, podľa jeho tvrdenia dôvodom bola nevera navrhovateľky, mala ho podviesť s priateľom ich dcéry, čo navrhovateľka kategoricky poprela. Od tejto doby účastníci spolu nežijú, nehospodária, nekomunikujú, nestretávajú sa, spoločne nezabezpečujú výchovu mal. dieťaťa. Podľa tvrdenia navrhovateľky dôvodom rozpadu manželstva je odporcov alkoholizmu sa jeho nedôvodné podozrenie z nevery, podľa tvrdenia odporcu príčinou rozvratu manželstva je nevera zo strany navrhovateľky. V súčasnosti obaja účastníci zhodne odmietajú obnovenie manželského spolužitia, obaja sa chcú rozviesť. Navyiac navrhovateľka už asi rok udržiava mimomanželskú známosť, ktorá podľa jej tvrdenia je vážnejšieho charakteru.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujmy maloletých detí.

Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a §19.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd nepochybne preukázané, že manželstvo účastníkov je tak vážne a trvalo rozvrátené, že nemôže plniť svoj účel, pričom rozvrat možno považovať ako kvalifikovaný a nenapraviteľný. Účastníci konania viac ako štyri a pol roka nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária spolu, navzájom si .nepomáhajú, nevytvárajú zdravé rodinné prostredie, nezabezpečujú spoločnú výchovu mal. detí, čo sú základne práva a povinnosti manželov. Nemožno očakávať, že účastníci obnovia manželské spolužitie, keďže obaja túto možnosť odmietajú, nechcú zotrvať v manželskom zväzku, navyiac navrhovateľka udržuje mimomanželskú známosť.

Príčinu rozvratu tohto manželstva súd vidí v nadmernom požívaní alkoholu odporcom, ale aj v nevere navrhovateľky.

Za danej situácie je toto manželstvo len formálne, neplniace účel, preto ho súd rozviedol.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvoze.

Podľa § 24 ods. 1,2,3,4 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujmy maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 62 ods. 1,2,3,4,5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov .o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj a neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 159 ods. 3 o.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo, dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode, to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Matka mal. dieťaťa v návrhu navrhla dieťa zveriť do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazat' platením výživného v sume 70 eur mesačne, styk otca s dcérou nenavrhovala upraviť. Na pojednávaní na tomto návrhu zotrvala s tým, že žiadala určiť výživné v sume 100 eur, vzhľadom na vek dieťaťa a skutočnosť, že v styku s otcom dcére nebráni styk nežiadala upravovať.

Otec súhlasil s tým, aby mal. P. bola zverená matke, k výške výživného sa nevedel vyjadriť, keďže od apríla 2015 nemá žiaden príjem, s dcérou sa stretáva len náhodne.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2P/98/2012 mal súd preukázané, že naposledy bolo o úprave práv a povinností rodičov k mal. P. rozhodované rozsudkom č.k. 2P/98/2012-66 zo dňa 11.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.1.2013.

V tom čase mal. P. bola vo veku 14 rokov, navštevovala 9. ročník základnej školy. Matka od novembra 2012 pracovala ako chyžná v Rakúsku, náklady na bývanie uhrádzali starí rodičia mal. P.. Otec bol do 2.10.2012 držiteľom živnostenského oprávnenia, od 2.10.2012 bol nezamestnaný, nepoberal žiadne dávky. Obaja rodičia mali ešte jednu vyživovaciu povinnosť k dcére O., študentke 5. ročníka Hotelovej akadémie v Prešove.

Zo správy kolízneho opatrovníka z 2.10.2015 (čl. 38 spisu) mal súd preukázané, že matka s mal. dcérou a plnoletými deťmi býva v rodinnom dome svojich rodičov, mesačné náklady platí vo výške 188 eur.

Mal. P. je študentkou 3. ročníka Strednej zdravotníckej školy v Prešove, cez týždeň býva na internáte, na víkendy chodí domov, matka jej uhrádza všetky výdaje súvisiace so zakupovaním ošatenia, stravy, hygienických potrieb, školských pomôcok a potrieb, s cestovaním, poplatky za internát, stravu, vreckové, reprezentuje školu, ako aj náklady súvisiace s jej mimoškolskými aktivitami navštevuje folklórny súbor Barvinok a dobrovoľný hasičský zbor.

Mal. P. sa pri osobnom pohovore vyjadrila, že v prípade rozvodu chce ostať s matkou ako doposiaľ. S otcom sa stretávať nechce, nemá záujem s ním tráviť voľný čas.

Z predložených listinných dôkazov a vylúču rodičov mal. detí mal súd preukázané, že matka pracuje ako chyžná v Rakúsku, s tým, že pol roka je v Rakúsku a pol roka doma na úrade práce. V Rakúsku zarobí cca 1150 eur mesačne, keď je evidovaná úradom práce nepoberá žiadne dávky.

Otec v období od apríla 2014 do apríla 2015 pracoval v Nemecku, kde zarobil cca 1200 až 1400 eur mesačne z toho platil ubytovňu 200 až 300 eur. Za mesiace január až marec 2015 podľa jeho tvrdenia mzdu neobdržal. Od apríla 2015 je dobrovoľne nezamestnaný, nie je nikde evidovaný, nie je držiteľom živnostenského oprávnenia. Ako uviedol pred súdom žije z toho čo si zarobí na fuškách, robí stavebné práce za deň zarobí cca 30 eur, na fušky chodí 2 až 3 krát do týždňa. V Nemecku prestal pracovať z dôvodu, že mu nebola vyplatená mzda.

Otec býva pri svojej 88 ročnej matke, ktorej na chod domácnosti ničím neprispieva.

Kolízny opatrovník na pojednávaní navrhol mal. P. zveriť do osobnej starostlivosti matky, zdôraznil, že matka v súvislosti so štúdiom dcéry na strednej škole má zvýšené výdaje a preto navrhol určiť výživné v sume 100 eur mesačne. Styk dcér s otcom navrhol neupravovať.

Súd vo všeobecnosti pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadne predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ako aj na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. To boli aj prvoradé hľadiská pri rozhodovaní súdu o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. P.. Je potrebné vždy dbať na to, aby sa zabezpečili čo najpriaznivejšie podmienky pre zdarný a zdravý vývoj dieťaťa a na jeho citové väzby k tomu - ktorému rodičovi.

Súd má za to, že uvedeným kritériám pri rozhodovaní o zverení mal. P. do osobnej starostlivosti zodpovedá jej zverenie matke. Matka je spôsobilá dieťa vychovávať dovoľujú jej to tak fyzický ako aj psychický zdravotný stav, má vytvorené vhodné prostredie. Matka má o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, pričom od marca 2011 sa o dieťa stará výlučne samá, od 3.1.2013 na základe právoplatného rozhodnutia súdu, v jej starostlivosti o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky. Navyše otec o osobnú starostlivosť neprejavil záujem, so zverením dcéry matke súhlasil, sama P. pred kolíznym opatrovníkom vyslovil želanie, že by chcela zostať spolu s matkou.

Vzhľadom na vyjadrenie mal. P. na ktoré je súd povinný prihliadnuť, ako aj skutočnosť, že matka starostlivosť o dieťa nezanedbáva súd ju detí zveril do starostlivosti matky, s tým, že matka ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Súd zdôrazňuje, že oprávnenie a povinnosť obidvoch rodičov zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok trvá, aj keď súd upraví ich práva a povinnosti k dieťaťu na čas po rozvode v zmysle § 24 Zákona o rodine a rozhodne, že jednému z rodičov dieťa zveruje do osobnej starostlivosti. Rodičovské práva a povinnosti zostávajú zachované, touto úpravou ide len o úpravu výkonu tých rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia s osobnou starostlivosťou o mal. dieťa. Vo všetkých podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností by sa však rozvedení manželia mali dohodnúť. Ak sa o týchto podstatných veciach nedohodli, podľa § 35 Zákona o rodine na návrh niektorého z rodičov rozhodne v tomto smere súd.

Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol aj o výške vyživovacej povinnosti rodičov k mal. deťom.

Naposledy bolo o výživnom pre maloleté dieťa právoplatne rozhodnuté v januári 2013.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť (zvýšiť výživné pre mal. dieťa) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že došlo k zásadnej a podstatnej zmene pomerov na strane mal. P., ktorá je stredoškôľáčkou, je ubytovaná na internáte, má viac mimoškolských aktivít a činností s čím nepochybne súvisia oveľa vyššie výdaje ako v čase poslednej úpravy výživného, keď navštevovala 9. ročník základnej školy.

Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takou zmenou strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov. Na strane oprávneného sú

.takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb u školopovinných detí zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky, zmena majetkových pomerov. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. V ustanovení § 78 ods. 3 Zákona o rodine je zakotvená tzv. valorizačná klauzula, v zmysle ktorej je potrebné zohľadniť aj zmenu výšky životných nákladov napríklad z cien spotrebného koša, miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Vývoj životných nákladov je pritom objektívna okolnosť, ktorá by aj sama osebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného. Valorizačná klauzula sa môže uplatniť buď samostatne ako objektívny dôvod na zmenu rozhodnutia alebo spolu s inými dôvodmi.

Na strane matky je potrebné prihliadnuť na osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, ktorú otec neposkytuje vôbec a dokonca neplatí ani súdom určené výživné.

Výdavky na domácnosť nie je samo osebe možné z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti zohľadňovať, nakoľko výživné na maloleté dieťa má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov.

Objektívne životné náklady, resp. ich zvýšenie vzhľadom na ekonomickú situáciu, a teda valorizačná zložka, je premietnutá ako u osôb povinných, tak aj oprávnených - maloletých. Na ich strane je treba prihliadnuť na vzrast objektívnych potrieb vzhľadom na ich vek, vývoj, rast, štúdiom a prípravou na budúce povolanie a s tým spojené zvýšené náklady na stavovanie, ošatenie, štúdiom, zdravotný stav. Od poslednej úpravy výživného uplynula doba dlhšia doba (skoro 3 roky) teda objektívne tieto náklady vzrástli do takej miery, aby spĺňali podmienky pre zvýšenie výživného, navyše za situácie, keď maloletá začala študovať na strednej škole.

Za daného stavu má súd za to, že je potrebné výživné zvýšiť. Napriek sociálnej situácii otca je potrebné zdôrazniť predovšetkým povinnosť počínať si tak, aby každý z rodičov bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť.

Súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného za daných okolností musel teda predovšetkým zohľadniť potreby mal. P. a s prihliadnutím na príjem rodičov toto primerane veku a potrebám maloletej určil v sume 100 eur mesačne. Takto určené výživné sa javí ako primerané odôvodňujúce potreby maloletej ale aj schopnosti a možnosti povinného - otca.

V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine je pri každom rozhodovaní o vyživovacej povinnosti povinného voči dieťaťu rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý faktický dosahuje. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam.

Súd je presvedčený, že otec mal. P. je objektívne schopný dosahovať príjem dostatočný pre plnenie vyživovacej povinnosti voči mal. dcére v rozsahu 100,- eur mesačne, pretože disponuje takými schopnosťami a skúsenosťami, ktoré by mohol adekvátne zúročiť.

Otec je zdravý, je zručný, ovláda práce na stavbách (murárčinu, zatepľovanie).

Keďže plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou zákonnou povinnosťou rodičov, rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

Súd konštatuje, že súdom stanovené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutých potrieb dieťaťa a je nepochybné, že matka na strane ktorej musí súd prihliadnuť na jej osobnú starostlivosť o dieťa, dopĺňa zdroje výživy deťom na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k deťom.

Za takýchto okolností súd dospel k záveru, že je v schopnostiach otca prispievať na výživu mal. P. sumou 100 eur mesačne.

Rodičia nežiadali upraviť styk otca s deťmi, preto ho súd neupravoval.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na ich náhradu, pretože ide o konanie o rozvod.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) .
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- d) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- e) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Navrhovateľka môže do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.